

foreslog man konkret daghøjskolerne nedlagt. Har man stadig væk planer om det i Det Konservative Folkeparti? Det kunne jo være rart at vide.

Og så var det jo sådan, at hr. Brian Mikkelsen jo egentlig mere eller mindre tog hul på en kommende VEU-reform og pegede på en lang række punkter, der var behov for. Dem skal jeg da ikke anfægte på nuværende tidspunkt, men der var en ting, som jeg synes det kunne være interessant at høre fra hr. Brian Mikkelsens mund: Hvordan og hvorledes står det til med arbejdsgiverne og deres forpligtelser set i forhold til en kommende VEU-reform? Har De Konservative noget syn på det? Er det sådan, at vi skal lave en VEU-reform, hvor man siger, at alt skal serveres på et sølvfad for arbejdsgiverne, eller er det sådan, at man i Det Konservative Folkeparti også tænker ind i en sådan reform, at arbejdsgiverne skal forpligtes?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt sige til hr. Aage Frandsen, at alle mennesker kan jo blive klogere. Jeg kan i hvert fald blive meget klogere. Det må jeg jo selv erkende.

Og med hensyn til daghøjskolerne må jeg sige, at den konservative opfattelse har ændret sig. Ved at snakke med folk, undersøge tingene – det er jo altid vigtigt – er vi nået til den erkendelse, at daghøjskolerne for en meget stor dels vedkommende udfylder et godt formål, men at de store produktionsfabrikker, hvortil vi regner i hvert fald de skoler, som har over 100-125 elever, ikke opfylder formålet, at det skulle være det nære miljø, som gav eleverne på daghøjskolen den nødvendige ballast, altså at man samler op.

Det samme med produktionsskolerne, som jo samler nogle unge op, som ikke har nogen som helst andre muligheder så at sige, og dem har vi for øvrigt hele tiden været positive over for. Det var som svar på hr. Aage Frandsens spørgsmål.

Til hr. Poul Erik Dyrhøvd – det var delvis også svar på det. Jamen jeg tog hul på reformen her, fordi jeg syntes, det var lidt formålsløst at diskutere oplægget fra SF her omkring nedskæringer. Altså det har vi jo drøftet og været igennem nogle gange, og vi har også fastlagt, hvad vi mener, i forbindelse med finanslovforhandlingerne og står ved det, selvfølgelig, fordi det var nødvendigt. Der var store overskridelser: 40 pct. på daghøjskoler, 30 pct. på produktions-

skoler. Men det kunne man godt udmønte på en bedre måde, og det er jo det, vi diskuterer hele tiden. Det havde vi nogle store diskussioner om, da man skulle udmønte den finanslovaftale, vi lavede nu her.

Med hensyn til VEU-reformen, jamen så er det jo tydeliggjort både af Socialforskningsinstituttet og af DTI, at der er kolossale ressourceproblemer i systemet i det krydsfelt, der ligger mellem Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet, i det krydsfelt, der ligger mellem AMU-uddannelser, tekniske uddannelser, daghøjskoler og voksenuddannelsescentre. Og det er det, vi vil tage fat på ved at lave én lov og lade det høre under ét ministerium. Det bliver selvfølgelig en spændende diskussion, og den glæder vi os afsindigt meget til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er da helt enig med hr. Brian Mikkelsen i, at det er vigtigt at se fremad, og når vi tog udgangspunkt i, hvordan det var og er, så er det ikke med henblik på alene at interessere sig for det, men for fremtiden.

Så vil jeg godt spørge hr. Brian Mikkelsen, om det er rigtigt forstået, at Det Konservative Folkeparti eller i hvert fald hr. Brian Mikkelsen ikke er særlig begejstret for den del af finanslovaftalen, som indebar, at man lavede kvoter i stedet for kvalitetstyring, og at man ikke gjorde noget ved, at der var nogle skoler, der var blevet – for at bruge hr. Brian Mikkelsens eget udtryk – uddannelsesfabrikker.

Det vil sige, at hr. Brian Mikkelsen i virkeligheden er meget ked af det, der kom ud af det, nemlig en kvoteordning med planøkonomisk tænkning, og så en, skal vi sige, tilskyndelse til, at i virkeligheden er det en præmiering af de store skoler.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Også jeg vil gerne kvittere for, at De Konservative er blevet klogere. Det er altid rart.

Men det, der fik mig på talerstolen, var egentlig hr. Brian Mikkelsens ord om de store uddannelsesfabrikker, produktionsfabrikker. Det er jo et spørgsmål, vil jeg sige til hr. Brian Mikkelsen, om vi skal lovgive for, hvor store de skal være. Var det det, der lå i det? Eller er det det indholdsmæssige, vi skal fastsætte? Det vil altså sige, at det er herfra, vi skal sige, at man